

Državljeni tretjih držav, ki imajo enotno dovoljenje za delo, pridobljeno na podlagi italijanske zakonodaje, s katero je bila prenesena direktiva Unije, imajo pravico do dodatka ob rojstvu in materinskega dodatka, kot ju določa italijanska ureditev

Italijanski organi so zavrnilo dodelitev dodatka ob rojstvu in materinskega dodatka več državljanom tretjih držav, ki zakonito prebivajo v Italiji in so imetniki enotnega dovoljenja za delo, ki so ga pridobili v skladu z italijansko zakonodajo, s katero se prenaša Direktiva 2011/98.¹ Ta zavrnitev je bila obrazložena s tem, da te osebe v nasprotju z zahtevami iz zakona št. 190/2014 in zakonske uredbe št. 151/2001 nimajo statusa rezidenta za daljši čas.

V skladu z zakonom št. 190/2014, ki določa dodatek ob rojstvu za vsakega otroka, rojenega ali posvojenega, se nadomestilo namreč mesečno izplača italijanskim državljanom, državljanom drugih držav članic in državljanom tretjih držav, ki imajo dovoljenje za prebivanje za rezidente za daljši čas, zaradi spodbujanja rodnosti in prispevanja k stroškom za njeno ohranjanje. Zakonska uredba št. 151/2001 priznava pravico do materinskega dodatka za vsakega otroka, rojenega od 1. januarja 2001, ali za vsakega mladoletnika, ki je v postopku predhodne namestitve v družino posvojitelja ali ki je posvojen brez izvedbe postopka predhodne namestitve, ženskam, ki prebivajo v Italiji, ki so državljanke te države članice ali druge države članice Unije, ali ki imajo dovoljenje za prebivanje za rezidente za daljši čas.

Zadevni državljani tretjih držav so to zavrnitev izpodbijali pred italijanskimi sodišči. V okviru teh sporov je Corte suprema di cassazione (kasacijsko sodišče, Italija), ki je menilo, da je s tem sistemom dodatka ob rojstvu otroka kršenih več določb italijanske ustave, zato je Corte costituzionale (ustavno sodišče, Italija) postavilo vprašanja glede ustavnosti zakona št. 190/2014, v delu, v katerem ta zakon za dodelitev dodatka ob rojstvu otroka državljanom tretjih držav določa pogoj, da imajo status rezidenta za daljši čas. Zadnjenavedeno sodišče je iz istih razlogov obravnavalo tudi vprašanje ustavnosti zakonske uredbe št. 151/2001 o materinskem dodatku.

Ker je ustavno sodišče menilo, da je treba prepoved samovoljne diskriminacije ter varstvo materinstva in otrok, ki ju zagotavlja italijanska ustava, razlagati ob upoštevanju zahtev prava Unije, je Sodišču predlagalo, naj pojasni obseg pravice dostopa do socialnih dajatev, ki je priznana s členom 34 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) in pravice do enakega obravnavanja na področju socialne varnosti, ki je delavcem iz tretjih držav² zagotovljena s členom 12(1)(e) Direktive 2011/98.

¹ Direktiva 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL 2011, L 343, str. 1)

² Ti delavci so delavci iz člena 3(1)(b) in (c) navedene direktive, in sicer, prvič, državljani tretjih držav, ki so bili v državo članico sprejeti za druge namene, kot je delo, ki jim je dovoljeno delati in ki imajo dovoljenje za prebivanje v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2002, zvezek 157, str. 1), in drugič, državljani tretjih držav, ki so bili v državo članico sprejeti za namen dela.

Sodišče je v sodbi, izdani v velikem senatu, potrdilo, da so državljani tretjih držav, ki so imetniki enotnega dovoljenja, v skladu s členom 12(1)(e) Direktive 2011/98 upravičeni do dodatka ob rojstvu in materinskega dodatka, kot ju določa italijanska ureditev.

Presoja Sodišča

Sodišče najprej pojasnjuje, da je treba glede na to, da člen 12(1)(e) Direktive 2011/98 konkretizira pravico dostopa do dajatev socialne varnosti, določeno v členu 34(1) in (2) Listine, preučiti vprašanje skladnosti italijanske ureditve s pravom Unije le glede na to direktivo.

Nato, ker področje uporabe te določbe Direktive, ki napotuje na Uredbo št. 883/2004,³ določa ta uredba, je Sodišče preverilo, ali sta zadevni dodatek ob rojstvu in materinski dodatek dajatvi, ki spadata na eno od področij socialne varnosti, naštetih v členu 3(1) te uredbe.

Sodišče je v zvezi z dodatkom ob rojstvu ugotovilo, da se ta dodatek samodejno dodeli gospodinjstvom, ki izpolnjujejo nekatera objektivna merila, ki so zakonsko določena, brez vsakršne individualne in diskrecijske presoje osebnih potreb prosilca. Gre za denarno dajatev, katere namen je zlasti z javnim prispevkom k družinskemu proračunu omiliti bremena, ki izhajajo iz preživljanja na novo rojenega ali posvojenega otroka. Sodišče je na podlagi tega ugotovilo, da je ta dodatek družinska dajatev v smislu člena 3(1)(j) Uredbe št. 883/2004.

Sodišče je v zvezi z materinskim dodatkom ugotovilo, da se dodeli ali zavrne tako, da se poleg neobstoja materinskega nadomestila v okviru zaposlitve ali opravljanja svobodnega poklica upoštevajo sredstva gospodinjstva, katerega članica je mati, na podlagi objektivnega in zakonsko opredeljenega merila, in sicer kazalnika ekonomskih razmer, ne da bi pristojni organ lahko upošteval druge osebne okoliščine. Poleg tega se ta dodatek nanaša na področje socialne varnosti iz člena 3(1)(b) Uredbe št. 883/2004.

Sodišče je ugotovilo, da dodatek ob rojstvu in materinski dodatek spadata na področja socialne varnosti, za katera so državljani tretjih držav iz člena 3(1)(b) in (c) Direktive 2011/98 upravičeni do pravice do enakega obravnavanja, določene s to direktivo.

Ker Italija ni izkoristila možnosti, ki jo Direktiva daje državam članicam, da omejijo enako obravnavanje,⁴ je Sodišče štel, da nacionalna ureditev, ki te državljanke tretjih držav izključuje iz prejemanja navedenih dodatkov, ni v skladu s členom 12(1)(e) te direktive.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 43032793

---

³ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72).

⁴ Ta možnost je določena v členu 12(2)(b) Direktive 2011/98.